

متن پرسش

با عرض سلام خدمت استاد عزیز. پوزش بابت مزاحمتها. خداوند در طول تاریخ مهمترین چیزی که از انسان خواسته، تزکیه نفس و تقوا بوده است، و اگر انسانی با شب زنده داری و طاعت و عبادت به آن هدف می رسد غالباً می توانست برای مرگ و جهان ابدی خیالش راحت باشد. در گذشته مشاغل پیچیده نبودند و با کمی آموزش میشد هر حرفه و صنعتی را یاد گرفت، لذا دغدغه انسانها در عرصه کار و اشتغال به مراتب کمتر از الان بوده است، گذشته ها، بیشترین دغدغه کسب روزی حلال بوده است ولی دغدغه انسان متعهد امروز علاوه بر کسب حلال، جلو افتادن از غرب در عرصه علم و فناوری نیز هست. در قرن حاضر شخصیت انسانها پیچیده شده و کار به سادگی گذشته ها نیست. خودم را مثال میزنم. حقیر شخصی فنی بوده و تحصیلات دانشگاهی داشته ام و هم اکنون در عرصه صنعت کشور مشغول به کار و فعالیت هستم. چنین به ذهنم می رسد که حقیر نمی توانم مثل انسان هزار سال پیش فقط به تقوا و تربیت نفس فکر کنم و با توجه به اینکه رهبر عزیز حفظه الله امسال را سال جهاد اقتصادی معرفی کرده اند، وظیفه من این است که در این بعد با توجه به تخصصم نیز کاری انجام دهم. از طرفی توان حقیر نیز ناچیز است و به دلیل سالهای متمادی کار فنی، دیگر تاب و توان کار کردن و تعمق در زمینه علم و فن و کار فنی و نو آوری و کمک به جهاد اقتصادی را به شکل قانع کننده ندارم. با توجه به توان و استعدادی هم که از خود سراغ دارم بعید می دانم بتوان در این عرصه کاری انجام دهم که جهاد به حساب آید. به همین دلایل دغدغه اخیر اینجانب این است که نمی دانم الان به وظیفه عمل کرده ام و اگر الان زمان مرگم فرا برسد، آیا با خشم و غضب پروردگار روبرو میشوم؟ از طرفی دیگر ورود به صنعت و کار و فن به شکلی که جهاد محسوب شود تمام وقت انسان را گرفته و ذهن و فکر را کامل مشغول می کند و خود بخود انسان، خدا و خود را به فراموشی سپرده و گرفتار غفلتی دیگر می شود. کما اینکه خیلی از افراد را سراغ دارم که چنین گرفتار شده اند. لطفا در این زمینه اگر راهنمایی سراغ دارید دریغ نفرمایید. چکار کنم که به سلامت راهی که در پیش گرفته ام مطمئن باشم؟ چه جوری میشه فهمید الان وظیفه چیست؟ و چه جوری میشه فهمید راهی که در پیش گرفته ام منو به صراط مستقیم راهنمایی میکنه؟ با تشکر فراوان

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام: ما وقتی خود را در ذیل اسلام و پیامبر خدا و ائمه‌ی هدی «علیهم‌السلام» قرار دادیم و بر این مبنا نظر به ولیّ فقیه نمودیم، دیگر حکم سربازی را پیدا می‌کنیم که هر وقت امری

پیش آمد کوتاهی نمی‌کنیم. شما فعلاً هرچه پیش آمد و می‌توانید انجام دهید را بپذیرید، بقیه در دست خدا است. موفق باشید